

Llei 1/2003, de 19 de febrer (DOGC 3826, del 20), d'universitats de Catalunya

Preàmbul

(...)

L'ensulsiada de 1714 s'emportà les universitats històriques. Durant el segle XVIII la Junta de Comerç promogué a la ciutat de Barcelona una activitat educativa d'esperit alhora modern i pràctic. La restauració, llargament reivindicada, de la Universitat de Barcelona l'any 1837 fou un gran pas endavant en el redreçament universitari. Milà i Fontanals, Duran i Bas i d'altres intel·lectuals de la Renaixença en foren professors. En l'àmbit mèdic, podríem esmentar les recerques de Ramón y Cajal i de l'escola de fisiologia d'August Pi i Sunyer. La universitat restaurada fou, però, una universitat burocràtica i de dependència molt centralitzada, una universitat provincial i subordinada -llevat del parèntesi dels anys trenta del segle XX, fins al 1954 no es pogueren atorgar doctorats a la Universitat de Barcelona-, on la realitat de Catalunya trobava dificultats d'expressió i la seva llengua pròpia era totalment absent.

(...)

L'europèitziació i la internacionalització també es promouen amb la mobilitat d'estudiants i de professors. La mobilitat fomenta la integració europea, l'aprenentatge de llengües i el coneixement i el diàleg entre cultures. Pel que fa a la recerca i al doctorat, cal afegir que la mobilitat és conseqüència necessària de la universalitat del saber i de la recerca científica.

La internacionalització i la mobilitat han d'ésser compatibles amb el manteniment de la presència de les característiques culturals de Catalunya a la universitat i, en particular, de la llengua pròpia, que és també la llengua pròpia de les universitats catalanes. Tota llengua de cultura necessita ésser viva i forta a l'ensenyament superior; això ho saben prou bé els qui impulsaren els processos d'obertura de la universitat a la realitat catalana durant els segles XIX i XX. Avui som en una situació molt millor que la d'ells, però mantenir allò que s'ha aconseguit exigeix i exigirà un esforç continuat i, alhora, la pràctica sostinguda d'una política de foment.

(...)

La Llei s'estructura en un títol preliminar i vuit títols. El títol preliminar defineix el sistema universitari de Catalunya com el que és integrat per les universitats establertes a Catalunya, que es relacionen, i també per les que siguin creades o reconegudes en endavant per Parlament de Catalunya, i detalla els objectius i els principis informadors del sistema universitari de Catalunya, els quals inspiren la resta de preceptes de la Llei. Es defineix el català com a llengua pròpia de les universitats de Catalunya, tot remetent-ne la regulació a la normativa vigent en aquesta matèria, en concret a la Llei 1/1998, del 7 de gener, de política lingüística, que reconeix el dret del professorat i l'alumnat a expressar-se en la llengua oficial que prefereixin. En aquest sentit, el professorat ha de tenir les competències lingüístiques necessàries, d'acord amb les exigències de la tasca docent.

(...)

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 3

Objectius del sistema universitari de Catalunya

1. Les universitats del sistema universitari de Catalunya tenen com a objectius fonamentals:

d) La incorporació de la llengua catalana a tots els àmbits del coneixement i la contribució al procés de normalització de l'ús científic, cultural i social del català.

Article 6

Llengua

1. El català és la llengua pròpia de les universitats de Catalunya i, per tant, és la llengua d'ús normal de llurs activitats.
2. El català és la llengua oficial de les universitats de Catalunya, com també ho és el castellà. L'ús de les llengües oficials en les activitats universitàries es regeix per la Llei 1/1998, del 7 de gener, de política lingüística.
3. En el marc de la Llei 1/1998, del 7 de gener, de política lingüística, el Govern i les universitats, en l'àmbit de llurs respectives competències, han d'estimular el coneixement i l'ús del català en tots els àmbits de l'activitat universitària i fomentar-ne l'aprenentatge entre tots els membres de la comunitat universitària.
4. D'acord amb la Llei 1/1998, del 7 de gener, de política lingüística, el professorat universitari, llevat del visitant i casos anàlegs, ha de conèixer suficientment les dues llengües oficials, d'acord amb les exigències de llurs tasques acadèmiques. El Govern, d'acord amb la normativa vigent i mitjançant el Consell Interuniversitari de Catalunya, ha de garantir que en els processos de selecció, d'accés i d'avaluació es concreti el dit coneixement suficient.
5. El Govern, d'acord amb la normativa vigent i mitjançant el Consell Interuniversitari de Catalunya, ha de procurar que l'accés i la incorporació de nous membres a la comunitat universitària no alteri els usos lingüístics docents normals i el procés de normalització lingüística de les universitats.
6. El Govern i les universitats, en l'àmbit de les competències respectives, han d'establir programes de foment del coneixement de terceres llengües que puguin incloure tant l'ús d'aquestes llengües en les activitats acadèmiques de la universitat com l'oferta d'assignatures específiques de cada titulació.

TÍTOL II

La comunitat universitària

CAPÍTOL II

Els estudiants

SECCIÓ PRIMERA

Accés i mobilitat

Article 33

Mobilitat

El departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques han de portar a terme les accions següents:

- b) Aprovar programes per a fomentar l'accés a les universitats del sistema universitari de Catalunya, especialment en els cursos més avançats, dels estudiants que procedeixin de fora de Catalunya, en el marc del que estableix la normativa vigent a aquest respecte. Per a fer possible llur plena integració en els estudis corresponents, el Govern de la Generalitat, mitjançant el Consell Interuniversitari de Catalunya, ha d'establir sistemes per a promoure el coneixement suficient de la llengua catalana.

Article 35

Acolliment

Les universitats han d'establir mecanismes d'acolliment i d'assessorament dels estudiants de nou accés, i també programes i activitats socials amb l'objectiu de facilitar-ne la integració en l'entorn universitari i en el coneixement del país, la seva llengua i la seva cultura.

CAPÍTOL VI

El personal d'administració i serveis de les universitats públiques

Article 76

Formació i mobilitat

1. Les universitats públiques han de fomentar la formació del personal d'administració i serveis mitjançant l'oferta de programes específics, especialment en el coneixement de terceres llengües i en l'ús de les tecnologies de la informació i les comunicacions.